

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 3. septembra.

Pred par dnevi objavila je Berolinska oficiozna „Post“ članek, v katerem sicer posebno napada Rusijo, a nazadnje pa vendar prihaja da sklepa, da bi se evropski mir najbolj zagotovil, ko bi se pustilo Rusiji, da se razprostire dalje po Aziji in si prisvoji tudi Balkan. Ta list, ki dobiva instrukcije naravnost iz urada za vnanje zadeve, pravi sicer, da bi se temu protivile nekatere velevlasti, a vendar bi se dalo razgovarjati o tej zadevi.

Omenjeni članek je osupnil marsikoga in Dunajski listi so takoj se izgovarjali, da ne izražajo mnenja nemškega kancelarja, temveč le osobno mnenje redakcije. Mi pa mislimo, da bi se list, ki je iz vladnih jastij, ne bil upal objaviti takega članka, da ni vedel, da s tem ustreza vladi. Zatorej je tudi umestno, da malo pomislimo, kaki uzroki so vodili „Post“, da je tako pisala.

Mi dobro vemo, da Nemčijo vodi v politiki le sebičnost. Vse zveze, katere je sklenil nemški kancelar, le merijo na to, da se zavaruje Zedinjena Nemčija proti Franciji. Vse delovanje nemške diplomacije ima le namen, osamiti in čemoč ponižati Francijo. V Berolinu so se že rodili načrti, kako da bodo razdelili Francijo. Bismarck pač nič drugega presrčneje ne želi, nego da bi Francija tako oslabela, da bi ne bila več Nemčiji nevarna.

Da pa tega neso dosegli Nemci, temu je največ kriva Rusija, ki vidi naravno zavezništvo v Franciji. Mnogo so se že v Berolinu prizadevali, da bi pridobili Rusijo proti Franciji ali si vsaj zagotovili njeno neutralnost. Toda v Peterburgu se neso hoteli ničesar zavezati; temveč so le vedno rekali, da si hočejo pridržati svobodno postopanje. Rusija se je tem manj hotela udati Nemcem, ker v svoji sebičnosti Nemci neso bili pripravljeni podpirati Rusije z orožjem, če bi bilo treba, zlasti glede orijentskih zadev, temveč so le hoteli, da bi Rusi jim pomagali otresti se sovražnika. Dolgo se je Bismarck poganjal za rusko prijateljstvo, a sedaj se je, kakor se kaže, preveril, da je res trud zaman. V ruskih vladnih krogih sicer za Francijo ne goje prav nobenih simpatij, to smo že večkrat lahko posneli iz „Grazdanina“, katerega urednik navadno dobro pozna mnenje pri ruskem dvoru, toda diplomati

ruski dobro vedo, da Francija lahko mnogo koristi Rusiji v odločilnem trenutku. Zatorej bi pa Rusija že iz zdravega utilitarizma ne pustila, da se Francija poniža in uniči. Kakor hitro bi nemške čete prestopile francosko mejo, tako hitro bi ruske nemško, če bi jih mogočnejša sila ne zadržala. To dobro vedo v Berolinu in zaradi tega vedno iščejo zaveznikov, ki bi Rusijo silili da miruje, ko bodo nemške čete pustošile francosko zemljo. V ta namen se je sklenila tripelalijanca. Toda ta alijanca ne zadostuje posebno, ter že Avstrija in Italija ne moreta pomagati Nemčiji, da bi zdrobila Francijo, temveč se le zavezuje, da jo bodeta branili, če bi bila napadena.

Tudi je vprašanje, če bi bile te tri vlasti dovolj silne, da bi mogle zmagati Rusijo in Francijo, zlasti poslednjo popolnoma uničiti. To je tembolj dvomljivo, ker bi Črnogora, Srbija in Rumunija bile na strani Rusije in te države po številu svojih vojakov in geografske legi reprezentujejo precejšnjo moč.

Zaradi tega hoteli so v Berolinu Anglijo in Turčijo pridobiti za tripelalijanco. Če bi se še ti dve državi pridružili, potem bi bilo seveda pričakovati kaj uspeha, posebno ogromno angleško brodovje bi lahko mnogo koristilo Nemčiji in njenim zaveznikom. Turčija bi lahko v strahu držala balkanske države in še poslala nekaj vojakov na pomoč.

Nemški cesar je potoval v London, da bi pridobil Anglijo, ob Zlatem rogu je pa diplomacija nemška z vso silo delovala. Toda vse je bilo brez uspeha.

Naravno je torej, da v Berolinu je zaradi tega zavladala velika nevolja, posebno na Turčijo in Anglijo, če tudi to nevoljo skrivajo. Če bi se Rusi razširili po Aziji in Balkanu, bili bi ti dve državi najbolj prizadeti. Zaradi tega se je pa rodil v Berolinu tak nasvet za ohranjenje miru. S tem hočejo Nemci pritiskati na Anglijo in Turčijo, da bi se udali njihovim željam. Morda bi tudi Ruse radi speljali, da bi sprožili orijentsko vprašanje in tako se zamotali v kako vojno. Ta čas bi pa Nemci porabili, da napadejo Francijo. Načrt ni izumljen slabo, a vendar bode težko imel kaj uspeha. Rusija ne želi

vojne, dobro vedo, da bode upliv svoj tudi brez vojne zopet dosegla v Bolgariji. Bode že prišel čas, da Bolgari sami spoznajo, da drugače zanje ni prihodnosti, nego da se pobotajo z Rusijo. Rusije gaslo je, čakati, da se kje na drugem konci uname. Anglija in Turčija se pa tudi ne bodeta dali sedaj ostrašiti, dobro vedo, da bi jima ne bilo dosti pomagano, če bi Nemci Francijo uničili. Rusije bi itak ne mogli uničiti in bi jima tem bolj pretila v bodoče. Angleži in Turki tudi dobro vedo, da bi za usluge jim Nemci ne bili hvaležni, temveč bi jih potem pustili na cedilu. Zaradi tega smo pa preverjeni, da tudi najnovejša zvijača ne bode dosegla svojega namena ter bodo Nemci morali še nadalje vzdrževati silno vojsko iz strahu pred Francijo in nositi težka bremena.

Okrajna bolniška blagajnica Ljubljanska.

(Konec.)

V zmislu pravil ima bolnik 20 tednov pravico do bolnišnice. Ako bi pa bolezen bila huda ali da to okolnosti zahtevajo, premesti se bolnik v deželno bolnico, kjer je z vsem oskrbljen. Otročnice opravljene so bolnišnico prejemati 4 tedne; ko bi pa v otroški postelji obolele, sme se tudi tem bolniščina do najdaljše dobe 20 tednov izplačevati. Pogrebščine plača okrajna bolniška blagajnica 20krat toliko, kolikor je določene mezde v dotični mezdni vrsti. N. pr. zavarovancu tretje mezdne vrste določeno je 20 gld. pogrebščine, katera se izplača proti izkazu mrtvaškega lista onemu, ki ima pravico do te pogrebščine. § 67. pravil slove tako-le: „Kdor ne spolnuje dolžnostij zglaševanja in odglaševanja nikakor ne ali ne o pravem času, kaznuje se za vsak posamezni slučaj z globo 10 gld. in ako je globa neizterljiva z zaporom dveh dni. — § 62. Zavarovancu postavno prisojene terjatve ne smejo se niti rubiti niti se ne smejo na drug način zadržavati, izimši na korist proti zavarovancu postavno obstoječe terjatve, katere ima izpolnjevati glede živeža.

V ostalem opozarjamo na posnetek iz pravil bolnišne blagajnice, kateri je natisnjen na hrbtu izkaznice, odnosno na oni, katerega prejme vsak delodavec v slovenskem in nemškem jeziku. Ker so

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XVI.

(Dalje.)

„Sama jo pojdem iskat... Majkino oko bajé vidi najbistreje, prolira tudi gosto temo!“

Jaz vam pomorem teta! — Ako bi si moral shoditi nogi, izgledati oči.“

Starejša dekla posvetila je v obraz mladenču z zarudelimi, razgretimi lici, ki je brez sape prihitel k bihi in se potem splazil v sobo.

„Ti?“

Seljakinja izgovorila je jedino to besedo s tako zategnjenim glasom, tako nenavadno zvonečim zvokom, da je mladenču za hip zastala kri.

„Ti? — Ali veš, da je vsa nesreča prišla na nas po vas? Ali veš, da nam je vse tvoj otec napravil? — Ali veš, da je vsega tega on kriv? — In ti si njegov sin! Gadji zarod so zopet le gadje,

škorpijoni imajo zopet le škorpijone, in vrane vrane, Proč, izgini iz sobe, da te ne vidim! — Vsi ste volčja kri, vsi čiharni! Zgini, sicer prekolnem tebe, ves vaš rod do najzadnjih kolen...“

„Nihče od naju ne more za očeta, niti jaz, niti majka. Koliko sva mu nagovorila! Koliko revica majka joka, toži...“

„Pri vas da jokate, pri vas da tožite? — Hahaha!“

Seljakinja se je smejala, da je skoro ohripela.

Potem iztrgala je dekletu svetilnico, obvezala ruto preko glave in oddehtela vùn v temò, v tožni svetovečerni noči iskat Světluške. Stoprav sedaj dobila je vso zavest. Popreje ji je vse pred očmi migalo in delala so se ji pred njim velikanska kola. Zdelo se ji je, da pada v brezdanjo globino... Videti je bilo, kakor bi bila za hip otopela... Videla je le kakor v polusu, da Světluška hiti vùn z razpletenimi lasmi in lahki obleki in polubosa in kakor iz spanja klicala je družini, da jo ne pusti. Hotela je sama ustati, a ni mogla. Nogi imela je kakor odreveneli, ubogati jo nista hoteti.

Včasih hodili so ob tem času k polunočnici. Bilo je lučij od vseh strani migljajočih k Okrouhel-

ski cerkvi! In ko so na temnomodrem nebu drh. tele zvezde od same radosti o polunočnem času vili so se po stezicah temni prodi na višino, s katere so doneli zvonovi daleč v gozdove v ljubo-zvočnem soglasji. Ljudje ustavljali so se včasih, poslušali in potem pripovedovali: zvoní v Kornouzu, zvoní v Srbči, zvoní v Pozdni, zvoní v Panenski Tejnici... Od vseh strani pozdravljali so se zvonovi, od vseh strani vabili so krščane k božji besedi, z vseh strani govorilo je z vso silo, s polnim glasom, prav v resnici iz dna kovanih src:

Goliáš obloupen,
Člověk jest vykoupěn
Radujme se!

In ljudem širile so se ozke prsi, koraki so se naglili, obrazi se jasnili, oči blisketale kakor gori zvezde, in v glave priletela je iz gozdov misel: „Tudinam mora — mora priti odrešenje!“

... Danes o polnoči pa je bilo v cerkvah kakor v grobih, v vasicah v Podlesji, kakor na pokopališčih, in težke, temne megle bile so že prav na zemlji. Sem ter tja razgledlo se je v zadušni tišini cviljenje psa, kakor bi zamen iskal sledu svojega gospodarja. Včasih prodril je skozi gosto

vse tiskovine in knjige tiskane v slovenskem in nemškem jeziku, dano je dotičnikom na izbero, posluževati se jih, kakor jim po rodu ugajajo.

V dvomljivih slučajih dajejo se v določenih uradnih urah vsakršna pojasnila.

Človekoljubnemu zavodu želimo blagonosnega uspeha in najboljšo vzajemnost mej opravištvom, zavarovanci in delodavci. Nasledek temu bode blagodejen za dotičnike in dobro stvar. Konečno omenim še, da je upravništvo za stranke (zavarovance in delodavce) določilo uradne ure takole: V delavnikih od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. ure popoldne. V tem času prejemajo se uplačila, se zglašajo in odglašajo delavce in dajejo se vsakršne pojasnila.

Plačilni listi z izkaznicami dostavljajo se proti potrdilu v dotični knjigi za dostavljenje. Uplačila prejema blagajnik in računovodja, kateri je položil varščino proti jukstovani pobotnici v blagajničnem lokalu. V bolniško blagajno, do katere imajo ključ: jednega načelnik, drugega blagajnik in tretjega odbornik izmed delavcev, ulagajo se sleherni dan uplačani novci, kar je preostanka, ulaga se plodnosno v hranilnico.

Popravki glede svot v plačilnih listih, kateri nastanejo zaradi nepravilnega ali nepravočasnega zglaševanja ali odglaševanja ali zaradi pogrškov o razpredeljenji dotičnih mezdnih vrst, vršiti se morajo le v plačilnih listih izdelanih za naslednji mesec ter se zapišejo na dobro delodavcu, kateremu je v zmislu pravil plačevati za svoje delavce in zahtevati od njih odnosno pridržati jim od mezde postavno njim predpisane prispevke; v začetkom meseca dostavljenih plačilnih listih ne more se nikakor na popravke ozirati.

Izgovori, da je ta ali oni zavarovan pri drugem društvu, so vsi ničevi, kajti s pričetkom okrajne bolniške blagajnice (1. avgusta letos) plačevati je vsem delavcem, ne izimši pri trgovini službujočih, dokler jim visoka vlada ne potrdi po postavi z dne 30. marca 1888. l. drž. zak. šte. 33 preustrojenih pravil. — Zaostanki izterjevali se bodo postavno potom politične eksekucije.

Imenik podružnic sv. Cirila in Metoda.

I. Kranjsko.

1. Prva Ljubljanska: Prvom. I. Gogola, c. kr. notar, pokrovitelj 9, ustanovnikov 28, letnikov 38, skupaj 75.
2. Št. Jakobsko-Trnovska: Prvomestnik dr. Fr. Papež, odvetnik, pokrovitelj 1, ustanovnikov 13, letnikov 112, podpornikov 54, skupaj 180.
3. Šentpeterska v Ljubljani: Prvom. Ign. Valentinčič, hišnik, pokrovitelja 2, ustanovnikov 22, letnikov 88, podpornikov 53, skupaj 165.
4. Ribniška: Prvom. Martin Skubic, dekan, ustanovnikov 17, letnikov 64, podpornikov 15, skupaj 96.
5. Novomeška: Prvom. dr. Jos. Marinko, gimn. profesor, ustanovnikov 16, letnikov 67, podpornikov 34, skupaj 117.
6. Kopinsko-Kamnogoriška: Prvom. Lovro Bernik, župnik, ustanovnikov 5, letnikov 39, podpornikov 5, skupaj 49.

meglo srce pretresujoč jok, kakor bi iskala hči očeta, kakor bi žena klicala moža.

Tak sveti večer v Podlesji ni bil še nikdar.

Radost božična ležala je globoko pod snegom; jasna božična misel narodova pokrita je bila z mrtvaškim pokrovom in vesela pesen odletela je Bog vé kam v črne gozde.

XVII.

Pri jutranjem opraviču bila je cerkev v Okrouhlini skoro prazna. K veliki maši o prazniku sešlo se je jedva pest ljudij v primeri z včasih.

Od vasi do vasi šla je kakor na palčici novica, da so na sveti večer nenadoma prišli vojaki v Jifice, prijeli Květa in krovca Skūro in vsakega posadili na sosenben voz i v Lstiboři da so tudi posadili dva seljaka, v Dubu svetovalca, v Pochvalovu sodnika, da so jih odpeljali v okrajno mesto in je tam utaknili v najhujše ječe, v katerih so pričakovali obsojenci smrti.

Květovko našli so zjutraj v jarku proti Lstiboři brez zavesti — polumrto. Stalo jih je mnogo truda, da so jo pripravili zopet do zavesti. Ko pa je odprla oči in pogledala okrog sebe, bile so prve njene besede: „Ali ste jo našli?“ Imela je v mislih Světluško.

7. Šiška: Prvom. Fran Ravnihar, deželni knjigovodja, ustanovnikov 7, letnikov 20, podpornikov 36, skupaj 63.

8. Turjak: Prvom. Jernej Kosec, župnik, ustanovnikov 6, letnikov 30, podpornikov 39, skupaj 75.

9. Gorenjska dolina, sedež v Kranjski gori: Prvom. Ivan Ažman, župnik, ustanovnikov 4, letnikov 21, podpornikov 25, skupaj 50.

10. Mokronoška: Prvom. Matej Pintar, kapelan, letnikov 40, skupaj 40.

11. Metliška: Prvom. Anton Aleš, dekan, ustanovnikov 9, letnikov 32, skupaj 41.

12. Kranj: Prvom. Vinko Majdič, veletržec, ustanovnikov 12, letnikov 25, podpornikov 5, skupaj 42.

13. Selška na Gorenjskem: Prvom. Iv. Vavpetič, kapelan, letnikov 26, skupaj 26.

14. Loškopotoška: Prvom. Anton More, farni administrator, ustanovnikov 12, letnikov 50, podpornikov 22, skupaj 84.

15. Škofja Loka: Prvom. Blaž Mohar, posestnik, ustanovnikov 6, letnikov 18, skupaj 24.

16. Železniška: Prvom. Jakob Mrak, župnik, letnikov 14, podpornikov 12, skupaj 26.

17. Postojnska: Prvom. Franc Vičič, nadžupan, ustanovnikov 25, letnikov 41, podpornikov 10, skupaj 76.

18. Blejska okolica: Prvom. Josip Razboršek, dekan, letnikov 5, podpornikov 44, skupaj 49.

19. Trnovo-Bistrica: Prvom. Ivan Vesel, skupaj 50.

20. Senožeška: Prvom. Ignac Okorn, župnik, ustanovnikov 5, letnikov 65, podpornikov 16, skupaj 86.

21. Premška: Prvom. Nik. Križaj, župnik, ustanovnikov 6, letnikov 19, podpornikov 18, skupaj 43.

22. Pivka: Prvom. Fran Križaj, veletržec, ustanovnikov 22, letnikov 33, skupaj 55.

23. Zatičina: Prvom. Jakob Razpotnik, župnik, pokrovitelj 1, ustanovnikov 12, letnikov 43, skupaj 56.

24. Idrija: Prvom. Štefan Lapajne, posestnik, pokrovitelj 1, ustanovnikov 11, letnikov 24, podpornikov 12, skupaj 48.

25. Brdski sodnijski okraj: Prvom. Ivan Vrhovnik, župnik, pokrovitelj 1, ustanovnikov 8, letnikov 59, skupaj 68.

26. Poljska dolina: Prvom. Ivan Čebašek, duhovnik, ustanovnika 2, letnikov 32, podpornikov 15, skupaj 49.

27. Meniševska, Begunje pri Cirknici: Prvom. M. Kljun, exposit, ustanovnikov 10, letnikov 26, podpornikov 5, skupaj 41.

28. Črnomeljska: Prvom. Fran Šetina, učitelj, ustanovnikov 5, letnikov 34, podpornika 2, skupaj 41.

29. Vipavska: Prvomestnik Matija Erjavec, dekan, ustanovnikov 16, letnikov 39, skupaj 55.

30. Litijska: Prvom. Jernej Zupančič, duhovnik, letnikov 50, podpornikov 78, skupaj 128.

31. Krško in okolica: Prvom. dr. Jurij

Sterbenec, dekan, ustanovnikov 7, letnikov 32, skupaj 29.

32. Vrhniški sodnijski okraj: Prvom. Ivan Koprivnikar, dekan, pokrovitelj 1, ustanovnikov 17, letnikov 32, skupaj 50.

33. Logatec: Prvom. Lovro Bergant, župnik.

34. Smlednik in okolica: Prvom. Henrik baron Lazarini, graščak, ustanovnikov 11, letnikov 56, podpornik 1, skupaj 68.

35. Ženska podružnica za Bistriški okraj na Notranjskem: Prvom. Zofija Šabec, posestnica, ustanovnikov 12, letnikov 68, podpornikov 22, skupaj 102.

36. Žužemberk in okolica: ustanovnikov 7, letnikov 25, skupaj 32.

37. Naklo z okolico na Gorenjskem: skupaj 30.

38. Kamnik z okolico: Prvomestnik Luka Bergant, posestnik, ustanovnikov 2, letnikov 55, podporniki 3, skupaj 61. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. septembra.

„Politik“ se obrača do vseh Čehov, da bi se zopet združili in dokazuje, da se vlada le zaradi tega ne ozira na Čehe, ker neso jedini. V tem je organ Staročehov pač pravo zadel, toda pot, katero priporoča za zjedinenje pač ni prava. Organ Staročehov hoče, da bi se Mladočehi slepo pokorili staročeskemu vodstvu. Trdi tudi, da vsak maudat, ki ga dobe Mladočehi, je za Čehe izgubljen, ker vlada se na želje češke toliko manj ozira, kolikor slabši je češki klub. Pri tem seveda obira po stari navadi svoji Mladočehe. Na ta način „Politik“ pač ne bode dosegla sloge mej zastopniki naroda češkega in propad mej njimi bode vedno večji.

Vnanje države.

Rusko ministerstvo narodnega prosvetčenja je odredilo, da se na vseučiliščih v Drptu uvedejo vsa ona pravila, ki veljajo po drugih ruskih vseučiliščih. Odpravilo je že vseučilišni sod.

V Bolgariji obračajo vedno večjo pozornost Makedoniji. V Sofiji izhajata dva lista, ki se bavita specijalno z makedonskim vprašanjem. „Makedonija“ naglašajo v svojih poslednjih člankih, da Bolgari ne mislijo Makedonije odtrgati Turčiji, temveč le zahtevajo, da se uvedo reforme v tej deželi. kakersne zahteva Berolinski dogovor. Sedaj se v Makedoniji na vse načine zatira pravoslavje in bolgarska narodnost. Položaj Makedoncev se je jako shujšal, odkar je Bolgarija samostojna. Poprej so celo v Carigradu izhajali bolgarski listi, sedaj pa Turčija v nobeni svoji pokrajini ne dovoli kacega bolgarskega časopisa. Tudi bolgarskim listom iz kneževine je zabranjen uhod v Makedonijo. Res izhaja v Carigradu „Zornica“ v bolgarščini, a ta list pa le dela za protestantstvo in spodkopuje pravoslavje in bolgarske interese.

Ustaja na Kreti utegne imeti za Turčijo kaj neugodne posledice. Kakor so izvedeli v Carigradu, začenja se gibanje tudi na nekaterih drugih otocih, ko vidijo, da Turčija ne more zatreti ustaje na Kreti. Grški agitatorji pa tudi povsod pridno delujejo. V Atenah bi vsekako radi tako dolgo ruvali in ruvali, da bi prišlo do kacega velicega orijskega boja ter bi Grki nazadnje nekaj dobili. — „Červon. Rusj“ dobila je izvestja, da so na Kreti Turki že mnogo sel požgali. Doprinašajo pa take grozovitosti, kakor so jih ob ustaji 1866. leta.

„Našli, mati!“

„Pripeljite jo torej sem! — Světluška! Kako skrb si mi napravila? Vidiš, vidiš, dete?“

„Stoprav se je probudila, mati!“

„Lažete! — Niti videli je niste! — Ubogo deklè!“

Kmetica tresla se je od mraza, a vender je imela lici vroči, kakor segreta plošča in roki kakor žgoče železo.

„Da me niste raje tam ostavili! — Da ste me prenesli sem! — Da ste me zdramili! — Moj Bog, jedini moj Bog! Kaj se je zgodilo z nami! — Vse to je on — on —!“

Květovka omedlela je zopet.

Zunaj v vasi pa je lomila Skūrka roki, kdo jo bo na stara leta živel, kdo bo skrbel za njo.

„Naj se pogrezne v zemljo, kdor je temu uzrok! Naj ga najgorečnejši pekel požre! Naj se tepo vrage za njegovo dušo! Da bi ne imel miru na vse veke!“

Skūrka obrnila se je pri tem preklinjanji k hiši Ouřadovi in vzdignila obe suhi roki proti oknom v grožnjo.

Sodnik napravljal se je baš v cerkev, — danes že drugič. Pri jutranji maši bil je jedini iz Jifice.

Hotel je dati dober vzgled. A zagledavši pri oknu razjarjeno ženo in zaslišavši pojedine njene besede, zamrmral je nekaj; palico s srebrnim kovanjem postavil je zopet v kot, temnomodro, popolnoma novo suknjo obesil je v omaro in sédel za mizo.

Z ženo pregovoril ni od včera ne jedne besede. Prosila ga je na kolenih, da bi „te-le gospode“ ne vodil h Květovim, da bi jim ne skazil svetega večera. Mušketir se je nasmehnil in uščipnil kmetico v lici z besedami: „Zato ste sodnikinja!“

„Idite v pekel s sodništvom!“ odgovorila je drznemu možu Ouřadko.

„Potem pa, mati, le za nekoliko hiš naprej!“ Mušketir se je zopet nasmehnil in poteptal sodnikinjo po rami.

„Le še jedenkrat se me dotaknite in šli bodede odtod, da tako še niste šli iz nobene hiše!“

„Hudo ženo imate, sodnik; slabo jo učite ubogati!“

„Květovih kri! Ne čudite se!“

Tako zastopal je Ouřada svojo ženo.

Kaj mu je tudi bilo do žene! Peljal je h Květu lovce, katerim še ni nikdar odnesel cele kože, kdor jim je prišel v roko.

(Dalje prih.)

Ropanja, nasilja, uboji so na dnevnem redu. Kristijani se v velikih množinah izseljujejo. Glad preti prebivalstvu. Turška oblastva dajejo na skrivnem Turkom orožje in je hujskajo proti kristijanom. Italijanska naselbina se je obrnila že do konzula, prosi ga pomoči. Italijanski konzul, velik sovražnik Grkov, jih je pa vprašal, kaj se je zgodilo. Ko so mu razložili, da so Turki že pobili nad 500 ljudi in požgali več sel, dejal jim je, da zaradi teh neumnosti Evropa še ne bode poslala ladij, in jim rekel, da naj bodo veseli, da njim nikdo nič ne stori. Potem so se obrnili do drugih konzulov in so res nekateri govorili z novim generalnim guvernerjem, ki je obljubil pomoči. Šakir paša se res prizadeva napraviti red in je že dal nekaj Turkov zapreti. Seveda se ne vé, če bode mogel držati Turke v strahu.

„Kölnische Zeitung“ je priobčila več podatkov, da so v Franciji štabi posamičnih vojnih oddelkov boljši nego so v Nemčiji. „Nouvelle Revue“ pa sicer tudi priznava, da Francozi imajo zadosti učenih častnikov, toda manjka jej pravilno organizovanega generalnega štaba. Ta list zahteva, da se v Franciji kmalu uvede nemška ali pa ruska sistema.

Prošnje, ki so došle nemškemu cesarju iz Alzacije in Lorene, da bi se preklicale ostre naredbe zastran potnih listov na nemško-francoske meje, bodo se baje vse odklonile. Nemška vlada zmatra te naredbe za jedino sredstvo, da se prisvojeni pokrajini odtujita od Francije. Celo nemški oficijozni listi sedaj priznavajo, da se presrečnemu vsprejemu cesarjevemu v Metz in Strassburgu ne sme pripisovati posebne važnosti in da ne bode imel nobenega upliva na bodoče volitve. Alzacijani so le zaradi tega cesarja slovesno vsprejeli, da bi se razveljavila naredba, otežujoče občenje s Francijo.

Dopisi.

S Ptuija 1. septembra. (Narodne čitalnice petindvajsetletnica.) Za Slovence Ptujskega okraja bliža se zgodovinski važen in pomenljiv dan. Dne 12. t. m. praznovali bodo spomin ustanovitve narodne čitalnice pred petindvajsetimi leti, druge na Malem ali slovenskem Štajerji. Od začasnega odbora, ki je delal priprave, ki je snoval društvo, živi še jedini gospod Jakob Meško, župnik pri sv. Lovrenci v slov. gor. Tovariša njegova, iskrenega zagovornika Slovencev, g. Mihaela Hermana, in drd. Avgusta Čuček-a, prvega čitalničnega predsednika pokosila je nemila smrt. Če se pregledujejo imeniki čitalničarjev, opaza se na vsaki strani, da se je v teku 25 let mnogo, mnogo spremenilo! Smrt je terjala svoje žrtve, pa tudi politično neugodne razmere, katere je prouzročil navidezni konstitucionalizem!

Želeti je, za se dne 12. t. m. zbero v Ptuiju vsi Slovenci, ki so prisostovali, ko se je pred 25. leti otvorila narodna čitalnica, da povedo svojo sodbo ali je narod slovenski na Ptuiju in v okraju Ptujskem v narodnem duhu napredoval ali ne.

Možje pa, katerim je sedaj izročena skrb za narodno čitalnico, bodo njih in vse goste dostojno sprejeli, skrbeli bodo, da se redka slavnost dobro obnese.

Slovenski domoljubi in rodoljubi na svidenje dne 12. t. m. na Starodavnem Ptuiju.

Izlet „Sokola“ Ljubljanskega, Tržaškega, Goriškega in drugih južnih društev v Divačo.

(Dalje.)

Na to šli so izletniki v Divačko župno cerkev in bili prisotni Najsvetejši daritvi. Mej sveto mašo popevali so pevci „Tržaškega delavskega podpornega društva“ pod spretnim vodstvom pevovodje gospoda Kosovela.

Po sv. maši v Divači odpeljalo se je mnogo, od raznih krajev došlih gostov v tričetrt ure od Divače oddaljeni Škocijan, da si ogleda tamkajšnje, v podlistku našega lista že opisane jako zanimive velikanske podzemeljske votline.

Okrepčavši si v Škocijanu nekoliko telo, popodali smo se z vodniki navzdol, ter dospeli po polurnem, večkrat uprav težavnem skalovitem potu do dokaj prostorne odprtine.

Kdor še ni videl teh votlin, zaman bi se trudilo najspretnije pero predočiti mu jih vsaj nekoliko. Tu te gluhi mogočni slap, ki se po bliskovo vali po skalovji, ondu globoko pod teboj pa se zrcali v mirnem uprav stoječem jezeru ogromno skalovje, katero ti visi kakih dvajset metrov visoko nad glavo. Vse to napravi na gledalca mogočen utis in dasi je že vsakdo hrepenel zagledati luč dneva, vendar se ni mogel ločiti od tega divno-romantičnega podzemeljskega kraja, kateri ti nehote oži srce ter vzbuja nenavadna čutila.

Vrnivši se iz Št. Kancijanske votline v Divačo, posedli so gostje po raznih gostilnah k obedu. „Sokoli“, odborniki in odbornice „Tržaškega delavskega podpornega društva“ zbrali so se v veliki dvorani g. Jakoba Obrsnela. Pri obedu svirala je godba, kateri so odločili jako pripraven prostor na dvorišči. Mej obedom napil je prvi z navadno zgovornostjo in naidušenostjo starosta „Ljubljanskega Sokola“ brat Ivan Hribar županu, zahvaljujoč se mu za krasni vsprejem in učitelju g. Banovu za obili trud, da je vse tako lepo priredil in uravnal pri vsprejemu, ter vsem gostoljubnim Divačanom. Nadalje pozdravlja Tržaške brate, kateri so mu v posebno zadostilo v tako obilem številu prisotni, še posebno pomenljivo pa se mu zdi, da je nežni spol odposlal toliko svojih krasnih zastopnic.

Učitelj Banov zahvaljuje se v svojem in županovem imenu, zatrjujoč, da bode dan pohoda tolike množine naroda in odličnih narodnjakov najlepši dan Divačanom ter da bode ostal na veke nepozabljiv v njih zgodovini.

Dražestna gospodična Dragojila Germekova deklamuje na to Gregorčičevo „Združeno Slovenijo“. Mnogo smo že slišali deklamovalk, a tolikega čuta, tako krasno poudarjaje vsako besedo, moramo reči, da še ne. Vzbudila pa je tudi pri vseh navzočih nepopisno naidušenje.

Starosta „Tržaškega Sokola“ napija „Ljubljanskemu Sokolu“, poudarjajoč zasluge njegove za probudo naroda in želi, da bi še mnogo mnogo let deloval v skupnosti s svojimi sobratскими društvi.

Profesor Mandič napija slogi vseh Slovencev. Starosta Ivan Hribar odvrtačujoč mu, napija Mandiču, kot neumornemu in neustrašenemu voditelju Tržaških Slovencev. Sokolovci ga dvignejo na ramena. Profesor Mandič odzivi se ter pravi, nje gova kupa naj velja možu, kateri vsikdar odločno postopa, neustrašeno zahteva pravic slovenskemu narodu, ki je ponos ne samo „Sokolcem“ temveč vsega naroda. (Burni pozdravi in živio! kliči Hribarju.)

Konečno poprime še jedenkrat besedo g. Ivan Hribar, razločivši pomen „Sokolovcev“ ter napije na zmogovitost sokolske ideje. Vmes popevali so vrli Tržaški pevci miloglasne pesni ter želi od poslušajočega občinstva obilo pohvale. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Obrtna ustanova.) Povodom štiri-desetletnice cesarjeve sklenil je mestni zbor Ljubljanski, da se namesto razsvetljave napravi ustanova na korist obrtnikom. Za to ustanovo je mesto takoj dalo 100 gld. in sklenilo, da se nadaljni doneski pobirajo po mestu. Nabiranje, ki prav uspešno napreduje, prevzel je cesarski svetnik g. Murnik. Njemu izročil je včeraj g. Fran Blaž, pleskar in zlatar na Dunajski cesti, 66 gld., katere je v samih malih zneskih nabral. Naj bi delovanje cesarskega svetnika g. Murnika in g. Fr. Blaža našlo po vsej deželi mnogo posnemovalcev.

— (Temeljnost.) V nemških listih čita se vest, da je zadnje dni avgusta na Tatri močno sneg zapadel. Bil je povsod več centimetrov visok, na lednikih pa jeden meter na debelo. Poslednji stavek je tako neumen, da se takoj na prvi hip ošlata debela laž. Ledniki sploh neso v onih višinah, kjer po leti zapada sneg, na Tatri pa sploh nobenega lednika ni. To vé vsak gimnazijec, le nemški „šornalisti“ ne.

— (Ižica,) znani pritok Ljubljanice, nekdanj slaven zaradi obilice rakov, premenila je ob zadnji povodnji, ki je zadela Ljubljansko barje, popolnoma svojo dosedanje strugo in si poiskala nov podzemeljski pot. V sled tega sta dva mlina in žaga, stoječi ob Ižici dosedanje strugi, skoro brez vse vrednosti. Jakob Japel, ki je nedavno od dr. Abačiča za 1000 gld. žago kupil, ima posebno veliko škodo. Prizadevajo si, da bi Ižico spravili v staro strugo.

— (Posestvo Dolenji Rožnik) in ves „fundus instructus“ kupil je včeraj za 24.500 gld. g. Josip Čad, pekovski mojster na Poljanah.

— (Važna priča.) V Gradci bil je 20. junija t. l. umorjen in oropan komi Fran Hafner, rodod iz Kranja. Mestni svet v Gradci išče sedaj komija Karola Neckermanna iz Ljubljane, da se v važni zadevi zasliši. Kje je Neckermann sedaj, ni znano.

— („Vrtec“) ima v 9. številu nastopno vsebino: Prijateljem (Na Bledu v 22. dan avgusta 1889.) — Večer na jezeru. Fr. Krek. — Njena prva laž. — Peteinček in kokoška. (Narodna basen iz

Podzemlja; zapisal Janko Barle.) — Kako je naučila sorbsko mati svojega sina zopet materinega jezika. — Val in jelen. — Grof Gustav Thurn. — Novo vseučilišče na Dunaji. — Na počitnicah. — Dogodba z volkovi na Poljskem. — Listje in cvetje.

— („Deška meščanska šola s kmetijskim značajem v Krškem“) doposlala nam je 8. letno poročilo. Letošnje letno poročilo odlikuje se po zelo umestnem in popularno spisanem sestavku „Temeljni nauk o knjigovodstvu“, ki ga je spisal g. dr. Tomaž Romih. Sestavek ta obsega: 1.) Postavne podlage trgoveškega knjigovodstva. 2.) Nekateri izrazi, ki se rabijo pri knjigovodstvu. 3.) Bistvene knjige jednostavnega knjigovodstva. 4.) Pomočne knjige jednostavnega knjigovodstva. Ker je slovensko knjigovodstvo v teoriji in praksi še zelo zanemarjeno, z veseljem pozdravljamo ta sestavek z željo, da bi g. pisatelj to delo nadaljeval. — Iz šolske kronike posnamemo, da so na tej šoli poučevali gg.: Ivan Lapajne, ravnatelj, Josip Bezla in dr. Tomaž Romih meščanska učitelja, Ivan Knavs, mestni vikar in Jernej Ravnikar, učitelj. Učencev je bilo v prvem razredu 33, v drugem 17, v tretjem 10. Dvanajst učencev imelo je Martina Hočevanja štipendije po 91 gld.

— (Požar.) Preteklo soboto zjutraj nastal je v drvarnici kočarja Janeza Židana v Slapah pri Ljubljani ogenj, ki je uničil tudi hišico in svinjak. Škode je 400 gld., pogorelec bil je zavarovan za 300 gld. Gasilci iz Več omejili so ogenj, ki ga je preužročil 4letni sin pogorelečev, ki se je pri kupu slame z žveplenkami igral.

— (Samomor.) V Brežah na Koroškem ustrelil se je z revolverjem tamošnji okrajni sodnik Schubert. Nagib samomoru bila je neozdravljiva bolezen in potrlost duha.

— (Pri včerajšnjem žrebanji kreditnih srečk) zadela je glavni dobiček ser. 3955 števil. 91, drugi dobiček ser. 225 števil. 38, tretjega serija 2484 števil. 97.

— (Razpisano) je mesto ravnatelja na moški kaznilnici v Ljubljani v VIII. diji. razredu, s prostim stanovanjem, vrtom in drugimi poboljški. Prošnje do 24. septembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 2. septembra. Cesar Viljem ne ostane pri manevrih v južnem Braniborskem delu dva dnij, kakor je nameraval, marveč pride že danes v Potsdam, oziroma v Friedrichskron, da se osebno prepriča o pripravah za vsprejem carja Aleksandra. Prebivalstvo, kakor tudi časnikiarstvo Berolinsko bode carja jako hladno vsprejelo.

London 2. septembra. Peterburški dopisnik v „Newyork-Herold“ javlja, da je pooblaščen naznaniti, da bode ruski prestolonaslednik Pariško izložbo oficijalno obiskal. Carnotovo oficijalno povabilo, da bi se nastanil v Eliziji, bode prestolonaslednik vsprejel.

Kodanj 3. septembra. Vojvodinja Cumberlandaska obiskala bode v kratkem danski dvor.

Černovici 3. septembra. Po sedaj predloženih oficijalnih izveštjih so reke Prut, Seret in Sučava izstopile in napravile znatne škode, ne samo pri poslopih, ampak tudi pri živini, zalogah hrane in krme in na polji. Mnogo rodbin je ob kruh. Noben človek poginil. Povsod se dela, da se napravijo vsaj začasne zveze, promet večinoma zopet odprt.

Razne vesti.

* (Razstava v Stockholmu.) V najlepšem prostoru v švedski prestolnici otvorili bodo v letu 1892. svetovno razstavo, za katero se delajo že sedaj velikanske priprave.

* (Ljubosumnost.) Iz Napolja se 31. m. m. javlja: Nek neznanec napal je na javni cesti poslanca Grossi-ja in mu prizadel z bodalom sedem smrtnih ran. Groznemu zločinu dala je povod ljubosumnost. — Isto tako je v ruskega kiparja Ivanovskega streljal neki sicilijski milijonar, s kjo soprogo je napadenec bil v tesni ljubezenski zvezi, petkrat s samokresom, ko se je vračal iz hiše milijonarjeve. Nesrečnega umetnika prenesli so umirajočega v bolnico.

* (Usmrtenje.) V ječi Derbyski na Angleškem usmrtili so 21. m. m. rudokopa Oroslava Hor-tona, ker je otroval svojo malo hčerko z namenom, da bi si prilastil zavarovalnino neznatnih 7 funtov šterlingov, t. j. 70 gld.

Poziv!

Poslednji čas so razne dele Kranjske zadele elementarne neizgode. V okrajih Ljubljanske okolice bila je toča, še več škode so pa napravili na poljskih pridelkih, poslopih in običajni silni nalivi in vsled njih nastali povodnji. Posebno veliko škode so napravili na ravninah Ljubljanskega barja, v Besniški, Reški, Zelmaljski, Račenski in Iški dolini, ter se ceni vsa škoda nad 200.000 gld.

Dne 20. avgusta t. l. je na Godešiči, v političnem okraju Kranjskem nastal požar, kateri se je zaradi močnega viharja hitro širil in v kratkem času uničil 27 predmetov. Škoda, ki se je cenila na 22.000 gld., od katerih je le delni znesek 8970 gld. pokrit z zavarovalnimi premijami, zadeva nesrečnejev tem občutljiveje, ko je na Godešiči bil tudi pred dvema letoma velik požar. In dne 26. julija t. l. je v Goričah, jednom najrevnejših sel Postojnskega Krasa požar napravil mnogo škode.

Zatorej moram apelovati na milosrdnost kranjskih prebivalcev, ki se je že tolikrat v dejanji pokazala, in razpisujem nabiranje milodarov in sicer v političnih okrajih Kranj in Radovljica za pogorelece na Godešiči in v drugih okrajih dežele (izimši Postojnski okraj) in v mestu Ljubljanskem za prebivalce okolice Ljubljanske, katerim sta toča in povodenj napravila toliko škode, za pogorelece v Goričah bode okrajni glavar v Postojini odredil pobiranje milodarov v okraju Postojnskem.

Nadejam se, da se bode dobrotljivost prebivalstva Kranjskega tudi sedaj sijajno pokazala. Milodare vsprejemajo deželno predsedstvo, mestni magistrat Ljubljanski in okrajna glavarstva, objavila se bodo v deželnem listu in se oddala, kamor so namenjeni.

V Ljubljani dne 27. avgusta 1889.

C. kr. deželni predsednik:
Baron Winkler.

Siguren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zaprtja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja, pomanjkanja slastij do jedi in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prášek“. Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (55—11)

„LJUBLJANSKI ZVON“
steji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrto leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 31. avgusta.

Na Dunaji: 24, 36, 42, 74, 90.
V Gradci: 29, 17, 80, 56, 88.

Tuji:

Pri **Malté**: Schioppo, Oecolomides, Lisek, Colojani, Carciotti, Detrosin, Gisela pl. Reya, Helm iz Trsta. — Witsek, iz Grada — Mngnier z Reke — Tanko iz Ribnice. — Fröster iz Zadra. — Blumenthal iz Grada. — Herman, Schwab z Dunaja.

Pri **Slonu**: Glass iz Siseka, — Chalet, Wolfgang, Ketz iz Trsta. — Birman iz Grada — Kukowitza, Kuchaz iz Celovca. — Kos iz Toplice. — Bras iz Bukurešta. — Golubović iz Ogulina. — Brichta, Freund z Dunaja. — Gole iz Čuzma.

Umrli so v Ljubljani:

30. avgusta: Marije Us, strelnica, 68 let, Kravja dolina št. 11, za mrtvoudom.

31. avgusta: Antonija Smolič, uradnega sluga žaaa, 34 let, Rožne ulice št. 27, za jetiko.

1. septembra: Gabrijel Jereb, delavčev sin, 5 mes., Poljanski nasip št. 48, za katarom v črevih.

V deželni bolnici:

30. avgusta: Marjana Ahčan, delavka, 52 let, za rakom.

31. avgusta: Karolina Debeve, delavka, 47 let, za rakom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. sept.	7. zjutraj	740.0 mm.	16.4° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	738.5 mm.	25.2° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.6 mm.	18.2° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura 19.9°, za 3.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 3 septembra t. l.
(izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včera	danes
Papirna renta	83.50	83.50	83.50
Srebrna renta	84.35	84.35	84.30
Zlata renta	109.90	109.90	109.90
5% marcna renta	99.50	99.50	99.50
Akcije narodne banke	907.—	907.—	907.—
Kreditne akcije	303.75	304.—	304.—
London	119.30	119.35	119.35
Srebro	—	—	9.47
Napol.	9.46	—	5.64
C. kr. cekini	5.63	—	5.64
Nemške marke	58.20	—	58.20

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	174	—
Ogerska zlata renta 4%	—	99	45
Ogerska papirna renta 5%	—	94	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	119	10
Kreditne srečke	100 gld.	—	—
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	133	—
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	226	50	—

Tovarna za fournier in leseno blago

pri Tržiči (železniška postaja Kranj), cenjena na 19.883 gld., se bode **10. septembra 1889** pri c. kr. okrajnem sodišči v Tržiči eksekutivno tudi pod cenilno vrednost prodala. (708)

Mlad učitelj

na deželi, s 600 gld. letne plače, prijetne zunanosti, želi se poročiti z olikano brhko Slovenko, ne čez 25 let staro, z nekoliko premoženjem. Resne ponudbe, če možno s fotografijo in natančnim popisom razmer in ne anonimne, pošiljajo naj se do **15. septembra t. l.** pod navdom: „Svoji k svojim“ št. 25, poste restante Ajdovščina (Primorsko). Tajnost zagotovljena. (690—3)

! Zadnji teden!

V Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu.

Velika menažerija Continental
z levim in slonovim gledališčem.

Ob nedeljah in praznikih na dan 3 predstave z dresuro in krmljenjem ropnih zverin. Popoldne ob 4., 6. in 8. uri. — Ob delavnikih 2 predstavi ob 4. in 7. uri popoldne.

Vsak dan nastop svetovnoznane krotilke zverin miss IDUNA.

(709—1) Spoštovanjem ravnateljstvo.

Njivo

v obsegu nad 8 oral, katera leži za Ljubljanskim kolodvorom, želi se iz proste volje dati v najem za šest let. — Njiva se bode oddajala na prostoru dne **5. septembra** ob 4. uri popoldne. (694—3)

Večje posestvo
v neposredni bližini Bleda
proda se iz proste roke.

Natančneje poizvedbe v odvetniški pisarni dr. Mosché-ta v Ljubljani. 684—2

V pavolnej tkalnici v Litiji
vsprejme se takoj več
izučenih tkalk

v trajno delo pri jako dobrem zaslužku. (Spretno tkalke zaslužijo ondu do 5 gld. in več na teden.) (637-8)

„NARODNA TISKARNA“
pripoča po nižje ceni
VIZITNICE
v elegantnej obliki.

Privatni spodnji gimnazij v Gradci

(kateremu je c. k. ministerstvo dalo pravico javnosti za I. razred)
s pripravljalnimi razredom za srednje šole.

Preskušeni penzionat za 30 gojencev.

Imejitelj in voditelj:

Fran Scholz,

preskušeni gimnazijski učitelj.

Gradec.
(480—14)

Na dvorišči g. Kreka na Marije Terezije cesti št. 16,
nasproti Kolizeju v Ljubljani,

bodo od nedelje dne **1. septembra** naprej

največje produkcije
atletinje Virgine.

Mlada dama se producira v upiranji, vzdigovanji in zobnej atletiki. — Čudovita, presenetljiva, neprekosljliva ameriška nošnja na pasu, ko miss Virginia nese 8 centov (1400 kilo), držeč se po konci.

I. prostor 20 kr., II. prostor 10 kr.

Predstave bodo v nedeljo od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer.

Ob delavnikih od 4. ure popol. do 9. ure zvečer.

Za mnogobrojni obisk se priporoča (702—2)

F. A. HENTSCHEL iz Draždan.

Fine istrijske
brinjevice

prodaja (671—5)

Anton Mizzan v Pazinu (Istra).

Uzorec s ceno franko.

Naznanilo.

Pri občini deželnega stolnega mesta Sarajevo v Bosni odda se

mesto konjača.

Plača 400 gld. na leto s postranskimi pristojbinami za lovljenje psov, odiranje in pokopavanje mrhovine itd.

Prošnje, katerim je pridejati spričevala o lepem vedenji, dokazila o dosedanjem delovanji, potem rojstni list in zdravniško spričevalo o telesnej krepkosti, imajo se do **30. septembra tekočega leta** doposlati magistratu deželnega stolnega mesta Sarajevo.

V Sarajevem, dne 28. avgusta 1889.

Zupan:

(703—2) **Mustafa Fadil Pasić.**

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivačee sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah, proti bradovicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh z jamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trukoezy, G. Piccoli; v Rudolfovem S. pl. Sladovič; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezah A. Aiehinger; v Trgu na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G. B. Poutoni; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“. (449—18)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.